

योएलचे पुस्तक आणि लौदीकिया येथील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक चोवीस

Jeff Pippenger
2026-01-06

चोवीसावा क्रमांक

आपल्या मागील लेखाचा शेवट आपण जुन्या करारातील पहिले पुस्तक उत्पत्ति, नव्या करारातील पहिले पुस्तक मत्तय, आणि नव्या कराराचे तसेच संपूर्ण बायबलचे शेवटचे पुस्तक प्रकटीकरण, यांतील अध्याय अकरा ते बावीस यांद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या साक्षीच्या तीन समांतर रेषांचा स्पर्श करून केला. उत्पत्तीची रेषा अब्रामाबरोबरच्या कराराची ओळख करून देते; मत्तयाची रेषा ख्रिस्ती मंडळीबरोबरच्या कराराची ओळख करून देते, ज्यात आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलच्या आरंभ आणि अंताचे प्रतीक म्हणून पेत्र आहे. या दोन्ही रेषांच्या मधील वचने देवाच्या शिक्क्याची ओळख करून देतात; अब्रामाच्या बाबतीत तो “सुंता” होता, आणि पेत्राच्या बाबतीत त्याचे नाव बदलणे हेच होते. प्रकटीकरणातील त्या रेषेचे केंद्रवचन सतरावा अध्याय, बारावे वचन आहे.

आणि जी दहा शिंगे तू पाहिली, ती दहा राजे आहेत; त्यांनी अद्याप राज्य प्राप्त केलेले नाही; परंतु ते त्या पशूबरोबर एका घटकेपुरते राजांप्रमाणे अधिकार प्राप्त करतात. प्रकटीकरण 17:12.

उत्पत्ति आणि मत्तय हे देवत्व व मानवता यांच्या विवाहाची ओळख करून देतात, आणि प्रकटीकरण रविवारीच्या कायद्यात पशू आणि अजगर यांच्या विवाहाची ओळख करून देते. या तिन्ही रेषा रविवारीच्या कायद्याकडे निर्देश करतात, जिथे एक वर्ग पशूची खूण प्रकट करतो आणि दुसरा देवाची मोहोर प्रकट करतो. बाराव्या वचनातील पशू आणि अजगर यांची बनावट प्रतिकृती ही उत्पत्ति अकरामधील निम्रोदाच्या मनोऱ्याचा ओमेगा उल्लेख आहे. तेथे बनावट करारधर्माला त्याचा न्याय भेटला, आणि प्रकटीकरण सतरा मध्ये वेश्या—जी महान बाबेल आहे—हिचा न्याय होतो. निम्रोद हा व्हॅटिकनच्या ओमेगाचा अल्फा आहे, आणि या कारणास्तव पोपशाही ही महान बाबेल आहे, निम्रोदाच्या बाबेल या अल्फाची ओमेगा.

या तीन मधल्या वचनेबाबत लक्षात घेण्यासारखी गोष्ट अशी आहे की रेषेतील प्रत्येक मध्यबिंदूमध्ये अंतर्भूत असलेली साक्ष प्रत्यक्षात तीन वचने आहेत.

हा माझा करार आहे, जो तुम्ही—माझ्या आणि तुमच्या, तसेच तुझ्यानंतर तुझ्या संततीच्या—मध्येमध्ये पाळाल: तुमच्यापैकी प्रत्येक पुरुषबालकाचे सुंता केली जाईल. आणि तुम्ही आपल्या अग्रचर्मांचे मांस कापाल; आणि ते माझ्या व तुमच्या मधील कराराचे चिन्ह ठरेल. आणि तुमच्यातील जो कोणी आठ दिवसांचा असेल, प्रत्येक पिढीत प्रत्येक पुरुषबालक, घरात जन्मलेला असो किंवा तुझ्या संततीतील नसलेल्या कोणत्याही परक्याकडून पैशाने विकत घेतलेला असो, त्याची सुंता केली जाईल. उत्पत्ति 17:10-12.

यावर येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, धन्य आहेस तू, शिमोन बारयोना; कारण मांस व रक्त यांनी हे तुला प्रकट केले नाही, तर स्वर्गात असलेल्या माझ्या पित्याने. आणि मीही तुला सांगतो, की तू पेत्र आहेस; आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाच्या दारांनी तिच्यावर विजय मिळवू नये. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल. मत्तय 16:17-19.

आणि जो पशू होता, आणि नाही, तोच आठवा आहे, आणि तो त्या सातांपैकी आहे, आणि तो विनाशाकडे जातो. आणि जी दहा शिंगे तू पाहिली ती दहा राजे आहेत; ज्यांना अद्याप राज्य प्राप्त झालेले नाही; परंतु ते पशूबरोबर एक घटका राजांसारखा अधिकार प्राप्त करतात. यांचे एकच मन आहे, आणि ते आपली सत्ता व सामर्थ्य त्या पशूस देणार आहेत. प्रकटीकरण 17:11-13.

निम्रोदाच्या विटा व गिलाव्याद्वारे दर्शविण्यात आलेल्या बनावट कराराची कथा, आणि मनोरा व नगर यांद्वारे दर्शविण्यात आलेल्या त्याच्या चर्च व राज्याच्या बनावट व्यवस्थेची कथा, निम्रोदाच्या कथेमधील ओमेगामध्ये दर्शविण्यात आलेल्या पशूच्या प्रतिमेच्या बनावट व्यवस्थेचे प्रतीक ठरते. तीन ओळी, ज्यांमध्ये प्रत्येकी तीन वचनांचे तीन मध्यबिंदू आहेत, आणि त्या सर्व जीवनाच्या कराराची व मृत्यूच्या कराराची साक्ष देतात. एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे त्या सातांपैकी खरे आठवे आहेत, आणि पोपशाही ही केवळ त्याची बनावट आहे. निम्रोदाचा वर्ग त्यांच्या विवाहकाळी मनाच्या ऐक्यात असतो; हे त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे बनावट प्रतिरूप आहे, जे ख्रिस्ताच्या मनाशी एकरूप झालेले आहेत. बनावट पशू “होता, आणि नाही,” हा त्या ख्रिस्ताचा बनावट प्रतिरूप आहे, जो होता, आणि आहे, आणि येणार आहे. आठव्या वचनात पोपशाहीद्वारे दर्शविलेल्या या बनावटपणाची परिपूर्ण अभिव्यक्ती व्यक्त केली आहे.

“तू पाहिलेला पशू पूर्वी होता, आणि आता नाही; तो अथांग खार्इतून वर येईल, आणि विनाशात जाईल; आणि पृथ्वीवर राहणारे ते लोक, ज्यांची नावे जगाच्या स्थापनेपासून जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नव्हती, ते त्या पशूला पाहून आश्चर्य करतील, जो पूर्वी होता, आणि आता नाही, तरीही आहे.” प्रकटीकरण 17:8.

येशू तोच आहे जो होता, आणि आहे, आणि अजून येणार आहे; आणि सातांपैकी उत्पन्न झालेली आठवी अशी पोपसत्ता हे ते पशू आहे, जे “होते, आणि नाही, आणि तरी आहे.” अजगर आणि पशू यांचा विवाह ज्या “एका तासाने” दर्शविला आहे, तो रविवारच्या कायद्यापासून पुढील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो; त्या वेळी पेत्र आणि अब्राम यांच्याद्वारे प्रतीकित केलेले एक लाख लोक ध्वज म्हणून स्वर्गात आरोहित होतात, अगदी त्याच वेळी पोपसत्ताही आरोहित होते.

आम्ही योएलाच्या पुस्तकाचा विचार या दृष्टीकोनातून करण्याचा प्रयत्न करीत आलो आहोत की, पेत्राने पॅटेकोस्ताच्या वेळी आपला पॅटेकोस्तीय संदेश हा योएलाच्या पूर्ततेप्रमाणे ओळख करून दिला. प्रत्येकी बारा अध्यायांच्या तीन कराररेषांमध्ये, प्रत्येक रेषेतील मधले तीन वचने एकाच इतिहासास उद्देशून आहेत; आणि त्या इतिहासात पेत्र हा येशूसह कैसरीया फिलिप्पी येथे असल्याप्रमाणे दर्शविला आहे, जे पानियम आहे, आणि ज्याचा अनुभव घेण्याच्या उंबरठ्यावर जग आता उभे आहे. पानियम येथे पेत्र हा पॅटेकोस्तीय ओतप्रोतपणाच्या वेळी यरुशलमेतही आहे. बारा अध्यायांच्या त्या तीन रेषा पानियम आणि पॅटेकोस्त येथे एकत्र येतात, जेव्हा देवाचा शिक्का ख्रिस्ताच्या वधूवर उमटविला जातो आणि पशूची खूण सैतानाच्या वधूवर उमटविली जाते. योएलाचे पुस्तक दहा कुमारीकांच्या दृष्टांतातील जागृतीच्या हाकेला ओळख करून देत आहे, जेव्हा लाओदीकेयातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीला आपण हरविलेले आहोत ही वस्तुस्थिती उमगते.

योएलचे पुस्तक चार पिढ्यांच्या संदर्भात मांडलेले आहे.

पेतूएलचा पुत्र योएल याच्याकडे आलेले परमेश्वराचे वचन.

हे ज्येष्ठांनो, हे ऐका; आणि हे देशातील सर्व रहिवाशांनो, कान द्या.

हे तुमच्या दिवसांत घडले आहे काय, किंवा तुमच्या पित्यांच्या दिवसांतही? हे आपल्या मुलांना सांगा, आणि तुमची मुले आपल्या मुलांना सांगोत, आणि त्यांची मुले पुढील पिढीला सांगोत. जे पाल्मरवर्मने सोडले ते टोळांनी खाल्ले; आणि जे टोळांनी सोडले ते कॅकरवर्मने खाल्ले; आणि जे कॅकरवर्मने सोडले ते कॅटरपिलरने खाल्ले.
योएल 1:1-4.

“वृद्ध पुरुष” हे एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात लाओदिकीयेच्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचे नेते आहेत, आणि हे शिक्कामोर्तब पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या वेळी पूर्ण होते. यहेज्केल “वृद्ध पुरुषांचे प्रतिनिधित्व “प्राचीन पुरुष” असे करतो.

मग तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, इस्राएलाच्या घराण्याचे वडीलधारे अंधारात, प्रत्येक जण आपल्या प्रतिमांच्या कोठड्यांत, काय करीत आहेत हे तू पाहिलेस काय? कारण ते म्हणतात, ‘परमेश्वर आम्हाला पाहत नाही;

परमेश्वराने पृथ्वीचा त्याग केला आहे.'” यहजेकेल 8:12.

प्रेरणा स्पष्टपणे दर्शविते की यहजेकेल नवव्या अध्यायातील मुद्रांकन हेच प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायातील मुद्रांकन आहे. तसेच हेही स्पष्ट आहे की आठव्या अध्यायातील क्रमाक्रमाने वाढत जाणाऱ्या चार घृणास्पद कृत्यांतील “प्राचीन पुरुष” यांचे प्रतिनिधित्व 25 या संख्येद्वारे केलेले आहे. देवाच्या कळपाचे रक्षक असावयास हवे होते असे पंचवीस “प्राचीन पुरुष” हेच सूर्यापुढे नतमस्तक होणारे पुरुष आहेत. न्याय प्रथम त्यांच्यावरच येतो. ज्या पवित्रस्थानापासून ते पाठ फिरवितात, त्या संदर्भात ते बारा याजकांच्या दोन पाळ्यांचे आणि महायाजकाचे प्रतिनिधित्व करतात. रविवार कायद्याच्या वेळी ते सूर्यापुढे नतमस्तक होतात व पशूची खूण स्वीकारतात, आणि अजगर, पशू व खोटा संदेष्टा यांच्याशी आपली संमती अर्पण करतात. या 25 जणांचे प्रतीक कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडातील 250 जणांद्वारे करण्यात आले होते; हे तिघे ज्या त्रिविध संघटनेचे प्रतिनिधित्व करतात, त्यात धूप अर्पण करणारे ते 250 पुरुष सहभागी होतात. धर्मत्यागाचे ते तीन मुख्य नेते पृथ्वीने आपले मुख उघडून त्यांना गिळून टाकले तेव्हा मरण पावले.

मग मोशे म्हणाला, “यावरून तुम्हांला कळेल की परमेश्वराने मला ही सर्व कार्ये करण्यासाठी पाठविले आहे; कारण मी ती माझ्या स्वतःच्या मनाने केलेली नाहीत. जर हे पुरुष सर्व माणसांप्रमाणेच सामान्य मरणाने मरतील, किंवा सर्व माणसांवर येते तशीच त्यांच्यावर भेट येईल, तर परमेश्वराने मला पाठविलेले नाही. पण जर परमेश्वर एखादी नवी गोष्ट करील, आणि पृथ्वी आपले तोंड उघडून त्यांना व त्यांच्याशी संबंधित सर्व काही गिळून टाकील, आणि ते जिवंतपणी खड्यात उतरतील, तर तुम्ही समजाल की या पुरुषांनी परमेश्वराला क्रोधित केले आहे.”

आणि असे घडले की, त्याने ही सर्व वचने बोलून संपविताच, त्यांच्या खालील भूमी दुभंगली; आणि पृथ्वीने आपले मुख उघडून त्यांना, त्यांची घरे, कोरहाशी संबंधित सर्व माणसे, आणि त्यांची सर्व संपत्ती गिळून टाकली. ते, आणि त्यांच्याशी संबंधित जे काही होते ते सर्व, जिवंतपणी अधोलोकात उतरले; आणि पृथ्वी त्यांच्यावर मिटली; आणि ते मंडळीच्या मधून नष्ट झाले.

आणि त्यांच्याभोवती असलेले सर्व इस्राएली त्यांच्या आक्रोशामुळे पळून गेले; कारण ते म्हणाले, “कदाचित पृथ्वी आम्हालाही गिळून टाकील.” आणि परमेश्वराकडून अग्नी निघाला, आणि धूप अर्पण करणाऱ्या त्या दोनशे पन्नास पुरुषांना भस्मसात केले. गणना १६:२८-३५.

१८८८ मधील बंडखोरीचे प्रतिरूप कोरह, दाथान, अबीराम आणि धूप अर्पण करणाऱ्या २५० पुरुषांच्या बंडखोरीत दाखविले गेले होते. त्या २५० पुरुषांनी त्रिविध संघराज्याशी संधि केली होती; ही संघटना त्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत येऊन पोहोचते, जेव्हा संयुक्त संस्थाने, पृथ्वीचे पशू, आपले तोंड उघडते आणि अजगराप्रमाणे बोलते. त्या वेळी उत्तरवृष्टी अमाप प्रमाणात ओतली जाते, जसे धूप अर्पण करणारे ते २५० पुरुष स्वर्गातून खाली आलेल्या अग्नीने नष्ट झाले होते. ते २५० पुरुष एका खोट्या धार्मिक व्यवस्थेचे प्रतिनिधित्व करतात, जी रविवारच्या कायद्याच्या वेळी उत्तरवृष्टीच्या ओतप्रोत वर्षावात नष्ट केली जाते. कोरह आणि त्याच्या सहकाऱ्यांवर पृथ्वी उघडणे, हे प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील भूकंप आहे, जो संयुक्त संस्थाने आपले तोंड उघडून अजगराप्रमाणे बोलत असल्याचे ओळख करून देतो. जेव्हा त्या २५० वर स्वर्गातून अग्नी खाली आला, तेव्हा त्याने कर्मल पर्वतावरील एलियाच्या अग्नीचे प्रतिरूप दर्शविले, जेव्हा ते खोटे संदेष्टे मारले गेले. कर्मल पर्वतावरील एलियाचा अग्नी रविवारच्या कायद्याशी सुसंगत आहे; म्हणून त्या २५० पुरुषांवर आलेला अग्नी हा उत्तरवृष्टीचा रविवार-कायद्याचा अग्नी आहे.

कोरहाच्या बंडखोरीविषयी असलेला गणनेतील उतारा, यहोशवा व कालेब यांनी सादर केलेल्या वचनदत्त देशाच्या संदेशाविरुद्धच्या बंडाशी भविष्यसूचक रीतीने अनुरूप आहे. ते बंड बायबलमधील “उत्तेजनाचा दिवस” दर्शविते. कोरहाच्या बंडखोरीविषयीचा उतारा म्हणतो, “या मनुष्यांनी परमेश्वराला उत्तेजित केले आहे हे तुम्हांस समजेल.”

समजणारे ज्ञानीच असतात, आणि ज्ञानींनी हे समजून घ्यावे की कोरहाच्या बंडाचा इतिहास हा वचनदत्त देशाविषयी यहोशवाच्या संदेशाविरुद्ध झालेल्या बंडावर लागू केला पाहिजे. ते बंड कादेश येथे घडले, आणि कादेश तसेच कोरहाचे बंड हे दोन्हीही रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी होणाऱ्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या बंडाचेच निदर्शक आहेत. धूप

अर्पण करणारा कोरह आणि ते दोनशे पन्नास पुरुष, यांनी यहेज्केल ८ मधील सूर्याला नमस्कार करणाऱ्या पंचवीस पुरुषांचे प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण केले. यहेज्केल आठमधील ते प्राचीन पुरुष, देवाच्या मंडळीचे प्रतीक असलेल्या यरुशलेममध्ये पूर्ण केल्या जाणाऱ्या, क्रमाक्रमाने वाढत जाणाऱ्या चार घृणास्पद कर्मापैकी चौथ्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

पहिली घृणास्पद गोष्ट म्हणजे मत्सराची प्रतिमा; दुसरी म्हणजे गुप्त कोठाऱ्या; तिसरी म्हणजे तम्मूजासाठी रडणे; आणि त्यानंतर ते पंचवीस पुरुष सूर्यापुढे दंडवत घालतात. मग नववा अध्याय आठव्या अध्यायात दर्शविलेल्या त्या घृणास्पद गोष्टींसाठी उसासे टाकणारे व रडणारे कोण आहेत हे ओळखतो. जे उसासे टाकतात व रडतात त्यांच्यावर पूर्वेकडून वर येणाऱ्या देवदूताद्वारे शिक्का मारला जातो. देवदूत हा एक दूत असतो, आणि तो एका संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो.

पूर्वेकडून येणारा शिक्कामोर्तब करण्याचा संदेश हा पूर्ववाऱ्याचा संदेश आहे, आणि तो इस्लामचा संदेश आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांवर शिक्का बसल्यानंतर, नाश करणारे देवदूत आपले कार्य आरंभ करतात, अगदी त्या ठिकाणी जिथे भविष्यवाणीची बाह्य रेषा असे शिकवते की “राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो.” कोरहाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्यांवर न्याय पूर्ण होण्यापूर्वी, बंडखोरांना यरुशलेमच्या बाहेर नेले जाते. दुष्टांना यरुशलेममधून काढून टाकले जाते, कारण यरुशलेममधून पळ काढणारे नीतिमान नसतात.

मग आत्म्याने मला उचलून नेले, आणि परमेश्वराच्या घराच्या पूर्वेकडे तोंड असलेल्या पूर्व द्वाराजवळ मला आणले; आणि पाहा, त्या द्वाराच्या प्रवेशद्वाराशी पंचवीस पुरुष होते; त्यांच्यामध्ये मी अझूरचा पुत्र याझन्या आणि बनायाचा पुत्र पलट्या, लोकांचे अधिपती, यांना पाहिले.

मग तो मला म्हणाला, “हे मनुष्यपुत्रा, हेच ते पुरुष आहेत जे दुष्ट युक्ती रचतात आणि या नगरात दुष्ट सल्ला देतात; जे म्हणतात, ‘वेळ जवळ आलेली नाही; आपण घरे बांधू या; हे नगर कढई आहे, आणि आपण मांस आहोत.’”

म्हणून त्यांच्याविरुद्ध भविष्यवाणी कर; हे मनुष्यपुत्रा, भविष्यवाणी कर. आणि परमेश्वराचा आत्मा माझ्यावर आला व त्याने मला सांगितले, बोल; परमेश्वर असे म्हणतो;

म्हणून तुम्ही असे म्हटले आहे, हे इस्राएलच्या घराण्याः कारण तुमच्या मनात जे विचार येतात ते सर्व, प्रत्येक एक, मला माहित आहेत. तुम्ही या नगरात तुमचे वधिलेले पुष्कळ केले आहेत, आणि त्याच्या रस्त्यांना वधिलेल्यांनी भरून टाकले आहे. म्हणून प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: तुमचे वधिलेले, ज्यांना तुम्ही त्याच्या मध्यभागी ठेवले आहे, तेच मांस आहेत, आणि हे नगर कढई आहे; पण मी तुम्हांस त्याच्या मध्यातून बाहेर काढीन. तुम्ही तलवारीची भीती बाळगली आहे; आणि मी तुमच्यावर तलवार आणीन, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. आणि मी तुम्हांस त्याच्या मध्यातून बाहेर काढीन, आणि परक्यांच्या हाती तुम्हांस देईन, आणि तुमच्यामध्ये न्यायनिवाडे करीन. तुम्ही तलवारीने पडाल; इस्राएलच्या सीमेवर मी तुमचा न्याय करीन; आणि मीच परमेश्वर आहे हे तुम्हांस कळेल. हे नगर तुमची कढई होणार नाही, आणि तुम्ही त्याच्या मध्यभागी मांस होणार नाही; पण इस्राएलच्या सीमेवर मी तुमचा न्याय करीन. आणि मीच परमेश्वर आहे हे तुम्हांस कळेल; कारण तुम्ही माझ्या नियमानुसार चालला नाहीत, आणि माझे न्यायविधी पाळले नाहीत, तर तुमच्या सभोवती असलेल्या राष्ट्रांच्या रीतीरिवाजांप्रमाणे वागला आहात.

आणि असे घडले की, मी भविष्यवाणी करीत असताना बनायाहचा पुत्र पलट्या मरण पावला. तेव्हा मी उपडा पडलो आणि मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हणालो, अहो प्रभु परमेश्वरा! तू इस्राएलाच्या उरलेल्या अवशेषाचाही संपूर्ण अंत करणार काय? यहेज्केल ११:१-१३.

रविवारी कायद्याच्या वेळी, जेव्हा गहू आणि तणे वेगळे केले जातात, तेव्हा यरुशलेम शुद्ध केले जाते. २५ जणांनी, किंवा कोरहाच्या २५० जणांनी, दर्शविलेले पुरुष मरावयास यरुशलेमच्या “सीमे”बाहेर नेले जातात. २५ हा त्या याजकांचा अंक आहे जे एका आठवड्यासाठी सेवा करीत, आणि २५० या दहापटीच्या संख्येद्वारे त्याचे प्रतीकात्मक

दर्शन घडल्यास, तो जगभरातील मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतो, कारण दहा हा जगव्यापीपणाचा एक प्रतीक आहे. लढाऊ मंडळीची व्याख्या अशी आहे की ती गहू आणि तणे यांपासून बनलेली मंडळी आहे, आणि विजयी मंडळी त्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करते जी केवळ गव्हाचीच आहे.

“देवाजवळ कोणतीही जिवंत मंडळी नाही काय? त्याच्याजवळ एक मंडळी आहे; परंतु ती विजयी मंडळी नसून लढाऊ मंडळी आहे. आम्हाला दुःख वाटते की त्यात दोषपूर्ण सदस्य आहेत, की गव्हामध्ये तण आहे. येशू म्हणाला: ‘स्वर्गाचे राज्य त्या मनुष्यासारखे आहे ज्याने आपल्या शेतात चांगले बी पेरले; पण माणसे झोपली असता त्याचा शत्रू आला आणि गव्हामध्ये तण पेरून निघून गेला.... तेव्हा घरधऱ्याचे सेवक त्याच्याकडे येऊन म्हणाले, स्वामी, आपण आपल्या शेतात चांगले बी पेरले नव्हते काय? मग त्यात तण कोठून आले? तो त्यांना म्हणाला, हे एका शत्रूने केले आहे. सेवकांनी त्याला म्हटले, तर मग आम्ही जाऊन ते गोळा करून आणावे अशी तुमची इच्छा आहे काय? पण तो म्हणाला, नाही; असे होऊ नये की तुम्ही तण गोळा करीत असता त्याबरोबर गहूही उपटून टाकाल. कापणीपर्यंत दोन्ही एकत्र वाढू द्या; आणि कापणीच्या वेळी मी कापणाऱ्यांना सांगेन, प्रथम तण एकत्र गोळा करा, आणि ते जाळण्यासाठी पुंजक्यांत बांधा; पण गहू माझ्या कोठारात जमा करा.’”

“गहू आणि तण यांच्या दृष्टांतात, तण उपटून टाकू नये याचे कारण आपण पाहतो; कारण तसे केल्यास तणाबरोबर गहूही मुळासकट उपटला जाईल. मानवी मत आणि न्यायनिर्णय मोठ्या गंभीर चुका करतील. परंतु चूक होण्यापेक्षा, आणि गव्हाची एकही काडी मुळासकट उपटली जाऊ नये म्हणून, स्वामी म्हणतो, ‘कापणीपर्यंत दोन्ही एकत्र वाढू द्या;’ मग देवदूत तण वेगळे गोळा करतील, जे नाशासाठी नेमलेले असेल. आपल्या त्या मंडळ्यांमध्येही, ज्या प्रगत सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करतात, गव्हामध्ये तणाप्रमाणे दोषपूर्ण आणि चुकणारे लोक असले, तरी देव दीर्घसहनशील व धीर धरणारा आहे. तो चुकणाऱ्यांना ताडना देतो आणि इशारा करतो, परंतु ज्यांना तो शिकवू इच्छितो तो धडा शिकण्यास जे दीर्घकाळ लावतात त्यांचा तो नाश करीत नाही; ते गव्हातून तण उपटून टाकीत नाही. कापणीपर्यंत तण आणि गहू एकत्र वाढायचे आहेत; जेव्हा गहू आपल्या पूर्ण वाढीला आणि परिपक्वतेला येतो, तेव्हा पिकल्यावर त्याच्या स्वभावामुळे तो तणापासून पूर्णपणे वेगळा ओळखला जाईल.”

“पृथ्वीवरील ख्रिस्ताची मंडळी अपूर्ण असेल, परंतु तिच्या अपूर्णतेमुळे देव आपल्या मंडळीचा नाश करीत नाही. ज्ञानानुसार नसलेल्या आवेशाने परिपूर्ण असे काही लोक झाले आहेत आणि पुढेही होतील, जे मंडळी शुद्ध करू पाहतील आणि गव्हाच्या मधून तण उपटून टाकू पाहतील. परंतु चूक करीत असलेल्या लोकांशी, आणि मंडळीतील जे अपरिवर्तित आहेत त्यांच्याशी कसे वागावे याविषयी ख्रिस्ताने विशेष प्रकाश दिला आहे. ज्यांना ते चारित्र्यदोषयुक्त समजतात अशांना मंडळीतील सदस्यांनी तोडून काढण्यासाठी आकस्मिक, आवेशपूर्ण, उतावीळ कृती करू नये. गव्हामध्ये तण दिसून येईल; परंतु देवाने नेमून दिलेल्या मार्गावाचून ते तण काढून टाकण्याचा प्रयत्न केल्यास, त्यांना तसेच राहू देण्यापेक्षा अधिक हानी होईल. प्रभु जसे खरोखर परिवर्तित झालेल्यांना मंडळीत आणतो, तसेच सैतानही त्याच्या संगतीत अपरिवर्तित लोकांना आणतो. ख्रिस्त जसे उत्तम बी पेरत आहे, तसेच सैतान तण पेरत आहे. मंडळीच्या सदस्यांवर सातत्याने कार्य करणारे दोन परस्परविरोधी प्रभाव आहेत. एक प्रभाव मंडळीच्या शुद्धीकरणासाठी कार्य करीत आहे, आणि दुसरा देवाच्या लोकांना भ्रष्ट करण्यासाठी कार्य करीत आहे.” Testimonies to Ministers, 45, 46.

दुष्टांना नाश करण्यासाठी यरुशलमेबाहेर नेले जाते. त्यांना कापणीच्या वेळी दूर केले जाते; आणि हाच तो काळ असतो जेव्हा गहू परिपक्व झालेला असतो, कारण याच वेळी गहू दोन पेंटेकोस्टल हालविलेल्या भाकऱ्यांच्या प्रथमफळांच्या हालविलेल्या अर्पणरूपाने एकत्र केला जातो. गव्हाच्या प्रथमफळाच्या कापणीचा विषय हा बायबलमधील भविष्यवाणीचा एक विशिष्ट विषय आहे. गहू व तण यांची विभागणी हाच नेमका विषय हाताळते, आणि ख्रिस्ताच्या अनेक दृष्टांतांत हा अत्यंत महत्त्वाचा भविष्यसूचक मार्गचिन्ह स्पष्टपणे ओळखून दिलेला आहे.

“पुन्हा, ही दृष्टांतकथा शिकवितात की न्यायनिवाड्यानंतर कोणताही परीक्षाकाळ असणार नाही. सुवार्तेचे कार्य पूर्ण झाल्यावर, तत्क्षणी चांगल्या व वाईट यांच्यात विभाजन होते, आणि प्रत्येक वर्गाचे भाग्य सदासर्वकाळासाठी निश्चित होते.” Christ’s Object Lessons, 123.

गव्हाचे अर्पण म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार होत, आणि तिसरा देवदूत गव्हाला तणापासून वेगळे करतो.

“त्यानंतर मी तिसरा देवदूत पाहिला. माझ्या सोबत असलेल्या देवदूताने म्हटले, ‘भयंकर आहे त्याचे वचन, गंभीर आहे त्याचे कार्य. तोच तो देवदूत आहे जो गव्हाला तणापासून वेगळे करणार, आणि स्वर्गीय कोठारासाठी गव्हावर शिक्का मारणार किंवा त्याला बांधणार आहे.’ या गोष्टींनी संपूर्ण मन, संपूर्ण लक्ष व्यापून टाकले पाहिजे. पुन्हा मला हे दाखविण्यात आले की, आपण दयेचा शेवटचा संदेश प्राप्त करीत आहोत असा विश्वास ठेवणाऱ्यांनी, जे दररोज नवे भ्रम स्वीकारत आहेत किंवा आत्मसात करीत आहेत, अशांपासून वेगळे राहणे आवश्यक आहे. मी पाहिले की ना तरुणांनी ना वृद्धांनी, जे भ्रमात व अंधकारात आहेत त्यांच्या सभांना उपस्थित राहावे. देवदूत म्हणाला, ‘मनाने निरुपयोगी गोष्टींवर वास करणे थांबवावे.’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

तिसरा देवदूत गव्हावर शिक्का मारतो आणि गहू व तणे यांची वेगळीही करतो. तिसरा देवदूत रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यावेळी लाओदिकीया येथील सेव्हॅथ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करणारे पंचवीस पुरुष यरुशलेमच्या बाहेर नेले जाऊन न्यायले जातात. त्या क्षणी युद्धरत मंडळीचे रूपांतर विजयी मंडळीत होते.

“कार्य लवकरच संपुष्टात येणार आहे. संघर्षरत मंडळीचे जे सदस्य विश्वासू ठरले आहेत, ते विजयी मंडळी होतील. आपल्या गत इतिहासाचा आढावा घेताना, आपल्या वर्तमान स्थितीपर्यंतच्या प्रगतीच्या प्रत्येक पावलावरून प्रवास केल्यानंतर, मी असे म्हणू शकते, देवाची स्तुती असो! देवाने काय कार्य केले आहे हे मी पाहते तेव्हा, मी विस्मयाने आणि ख्रिस्तावरील नेते म्हणून असलेल्या विश्वासाने परिपूर्ण होते. भविष्याबद्दल आपल्याला भय बाळगण्यास काहीही कारण नाही, फक्त इतकेच की प्रभूने आपल्याला ज्या मार्गाने नेले आहे, आणि आपल्या गत इतिहासातील त्याचे शिक्षण, हे आपण विसरलो तर.” General Conference Bulletin, January 29, 1893.

गव्हापासून कोंड्याची विभक्ती हा भविष्यवाणीचा विषय बायबलमधील भविष्यवाण्यांतील एक प्रमुख विषय आहे. ख्रिस्ताने मंदिराची केलेली शुद्धी ही या कार्याची एक दृष्टांतात्मक मांडणी आहे; याचा परमोच्च बिंदू रविवारच्या कायद्याच्या वेळी येतो, कारण तेथे आपण पाहतो की ज्यांचा न्याय व्हावयाचा होता त्यांना मरणासाठी यरुशलेमच्या सीमेपर्यंत नेण्यात आले.

“येथून आपली सार्वजनिक सेवा सुरू केली तेव्हा, त्याने मंदिरातील त्याच्या पवित्रतेचा अपमान करणारे अपवित्र प्रदूषण दूर करून ते शुद्ध केले. त्याच्या सेवाकार्याच्या शेवटच्या कृतींपैकी एक म्हणजे मंदिराचे दुसऱ्यांदा शुद्धीकरण होय. त्याचप्रमाणे, जगाला इशारा देण्यासाठीच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन वेगळे आह्वान केले जातात. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे, ‘बाबेल पडले आहे, पडले आहे, ते महान नगर; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे’ (प्रकटीकरण 14:8). आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या मोठ्या पुकारात स्वर्गातून एक वाणी ऐकू येते, जी म्हणते, ‘हे माझ्या लोकांनो, तिच्यामधून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नका, आणि तिच्या संकटांपैकी काहीही तुमच्यावर येऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण केली आहे’ (प्रकटीकरण 18:4, 5).” Selected Messages, book 2, 118.

रविवारच्या कायद्याच्या संकटापर्यंत गहू आणि तणे यांचे चर्च अस्तित्वात राहते; त्या वेळी तणे मानवी सामर्थ्याने नव्हे, तर तिसऱ्या देवदूताद्वारे काढून टाकली जातात—जो रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, तसेच नंतरच्या पावसाचा संदेश, जो त्या वेळी मोठ्या घोषणेत फुगत जातो, त्याचाही प्रतिनिधी आहे. गव्हाप्रमाणेच तणेही भविष्यवाणीच्या साक्षीचा एक घटक आहेत. देवाची व्यवस्था रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचते आणि तिसरा देवदूत दुसऱ्यांदा मंदिर शुद्ध करतो. त्याने २२ ऑक्टोबर १८४८ रोजी ते शुद्ध केले, आणि मंदिराचे दुसरे शुद्धीकरण म्हणजे रविवारचा कायदा होय.

रविवारच्या कायद्याकडे नेणारे इतिहासातील बाह्य घटक हे विजयी मंडळीच्या साक्षीचा एक प्रमुख घटक आहेत; जसे तण, गहू आणि त्या दोन्ही वर्गांचे बांधणे हेही आहेत. प्रकटीकरणातील अंतिम संदेश हे तीन देवदूतांचे संदेश आहेत, आणि ते त्या दोन वर्गांना वेगळे करतात व बांधतात; परंतु हे पाहणे महत्त्वाचे आहे की सिस्टर व्हाइट असे ओळख करून देतात की ते “अंतिम संदेश” “कापणी पिकवितात.” कापणी पिकविणारा अंतिम संदेश हा उत्तर पाऊस आहे, आणि तोच ती अग्नी आहे जी त्या 250 पुरुषांना “विनाशाच्या अग्नीसाठी मोळ्यांप्रमाणे” बांधते.

“योहानास मंडळीच्या अनुभवानतील अत्यंत गंभीर व मनोवेधक महत्त्वाच्या घटना उघड करून दाखविण्यात आल्या. त्याने देवाच्या लोकांची स्थिती, संकटे, संघर्ष, आणि अंतिम सुटका पाहिली. पृथ्वीवरील कापणी परिपक्व करण्यासाठी असलेल्या अंतिम संदेशांची त्याने नोंद केली—स्वर्गीय कोठारासाठी धान्याच्या पुंजक्यांप्रमाणे, किंवा विनाशाच्या अग्नीसाठी इंधनाच्या मोळ्यांप्रमाणे. त्याला अत्यंत महत्त्वाचे विषय प्रकट करण्यात आले, विशेषतः अंतिम मंडळीसाठी, जेणेकरून जे भ्रमातून सत्याकडे वळतील त्यांना त्यांच्या समोर असलेल्या संकटाविषयी व संघर्षाविषयी बोध द्यावा. पृथ्वीवर जे काही येऊ घातले आहे त्याविषयी कोणीही अंधकारात राहण्याची आवश्यकता नाही.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 341.

मंदिराचे त्याने केलेले शुद्धीकरण हे योहान बाप्तिस्ताने आपल्या सेवाकार्यानंतर येणारा म्हणून ज्याची ओळख करून दिली त्या डर्ट ब्रश मॅनच्या कार्याद्वारेही चित्रित झाले आहे. मिलरच्या स्वप्नात कचरा झाडून बाहेर काढणारा तोच आहे.

“परमेश्वर आता धर्मी आणि दुष्ट यांच्यातील भेद प्रकट करणार आहे; कारण त्याचा ‘सूप त्याच्या हातात आहे, आणि तो आपले खळे पूर्णपणे शुद्ध करील, आणि आपला गहू कोठारात जमा करील; पण भुसा तो न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील.’” Review and Herald, November 8, 1892.

सिस्टर व्हाइट यांनी यशया याचा उल्लेख केला आहे, जेव्हा त्यांनी हे ओळखून सांगितले की १८४९ मध्ये प्रभुने आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषांना एकत्र करण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला होता; आणि यशया तसेच सिस्टर व्हाइट हे एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम एकत्रीकरणाची ओळख करून देत आहेत. एकत्रीकरणाच्या प्रक्रियेमध्ये विखुरणे आणि पुन्हा एकत्र करणे यांचा समावेश होतो, जे पहिल्या निराशेद्वारे दर्शविले गेले आहे, आणि जे विलंबकाळाच्या शेवटी होणाऱ्या एकत्रीकरणाकडे नेते. एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनातील या प्रत्येक घटकाचा विषय हा बायबलमधील भविष्यवाणीचा एक विशिष्ट विषय आहे. पापाला त्याच्या अंतिम निष्कर्षापर्यंत आणण्यासाठी प्रभु आपल्या साधन म्हणून ज्या बाह्य इतिहासाचा उपयोग करतो, तो दानियेल 11:11 मध्ये दर्शविला आहे; आणि अंतिम एकत्रीकरण यशया 11:11 मध्ये आढळते; आणि विलंबकाळाचा शेवट प्रकटीकरण 11:11 मध्ये आढळतो; आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी गहू आणि तणे यांची विभागणी यहेज्केल 11:11 मध्ये स्थित आहे:

हे नगर तुमचे कढई होणार नाही, आणि तुम्ही त्याच्या मध्यभागी असलेले मांस होणार नाही; परंतु मी इस्राएलच्या सीमेजवळ तुमचा न्याय करीन. यहेज्केल 11:11.

योएलमध्ये “नवीन द्राक्षारस” प्राचीन वृद्ध पुरुषांपासून तोडून काढला जातो, जे पवित्रस्थानाचे रक्षक असणे अपेक्षित होते. मध्यरात्रीच्या आरौळीचा संदेश हा योएलमधील तो नवीन द्राक्षारस आहे, आणि रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी खाली येणाऱ्या अग्नीचे प्रतिरूप पेन्टेकोस्टच्या अग्नीमध्ये दाखविण्यात आले आहे. तो अग्नी एका संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो नवीन द्राक्षारस आहे; परंतु तो हाच तो संदेशही आहे जो धूप अर्पण करणाऱ्या २५० पुरुषांचा नाश करतो. लाओदिकीयाची सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी रविवारीच्या कायद्यावर समाप्त होते, कारण त्याच वेळी अग्नी अपरिमित रीतीने ओतला जातो आणि तो धूप अर्पण करणाऱ्या २५० पुरुषांचा नाश करतो; म्हणून तो त्यांच्या उपासनेच्या व्यवस्थेचाही नाश करतो.

जर सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट चर्च रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी विश्वासू ठरली, तर संयुक्त राज्यांच्या सरकारची सत्ता व सामर्थ्य तिला बंद करून टाकील. जर ती अविश्वासू ठरली, तर ती केवळ आपले नाव बदलून पहिल्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट चर्च किंवा त्यास अत्यंत साधर्म्य असलेले दुसरे काही नाव धारण करील. धार्मिक असो किंवा अधार्मिक,

सातव्या-दिवशी अॅडव्हॅटिस्ट चर्च रविवारीच्या कायद्यापलीकडे जात नाही. भविष्यवाणीतील साक्ष हे ओळखते की अॅडव्हॅटिझमने 9/11 येथे जुन्या मार्गाचा संदेश नाकारला आहे, आणि ते जुने मार्ग रविवारीच्या कायद्यावरील बंद दाराकडे नेतात. त्या २५ पुरुषांचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलच्या उताऱ्यात "आझूराचा पुत्र याजान्या, आणि बनायाचा पुत्र पलत्या, लोकांचे अधिपती" असे करण्यात आले होते.

त्यांची नावे देवाच्या लोकांच्या वैशिष्ट्यांची कबुली देतात, परंतु ती केवळ कबुलीच आहे. याझन्या याचा अर्थ "देव ऐकतो" असा होतो, आणि तो अझूरचा पुत्र आहे; "अझूर" याचा अर्थ "साहाय्य करणे आणि संरक्षण करणे" असा होतो. सिस्टर व्हाईट म्हणतात की ते २५ पुरुष "अझूर" द्वारे दर्शविल्याप्रमाणे रक्षक असावयाचे होते. त्याचा पुत्र देवाचे "ऐकतो" असे कबूल करतो, परंतु तो त्या वर्गातील आहे की जे पाहत असूनही पाहत नाहीत, आणि ऐकत असूनही ऐकत नाहीत. पेलत्याह याचा अर्थ "देवाकडून सोडविलेला" असा होतो, आणि त्याचा पिता "बनायाह" याचा अर्थ "देवाने बांधले आहे" असा होतो. यहेज्केलने आपला इशान्याचा संदेश पूर्ण केला तेव्हा पेलत्याह मरण पावला.

हे शहर तुमचे कढई होणार नाही, आणि तुम्ही त्याच्या मध्यभागी असलेले मांस होणार नाही; परंतु मी इस्राएलच्या सीमेवर तुमचा न्याय करीन; आणि तुम्हांस कळेल की मी परमेश्वर आहे; कारण तुम्ही माझ्या नियमांप्रमाणे चालला नाहीत, आणि माझे न्यायविधी आचरणात आणले नाहीत, तर तुमच्या सभोवतालच्या अन्यजातींच्या रीतीप्रमाणे वागलात. आणि असे झाले की, मी भविष्यवाणी करीत असता, बनायाचा पुत्र पलत्याह मरण पावला. तेव्हा मी माझ्या तोंडावर पडलो, मोठ्या आवाजाने हाक मारली, आणि म्हणालो, अहो प्रभु परमेश्वरा! तू इस्राएलच्या उरलेल्या अवशेषाचाही पूर्ण अंत करणार काय? यहेज्केल 11:11-13.

यहेज्केलाच्या मोठ्या आरोळीत पलात्या मरण पावला. प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या परिपूर्तीत 18 जुलै, 2020 रोजी गहू रस्त्यात मरण पावला. गहू म्हणजे मोशे आणि एलिया; देवाच्या वचनाचा पहिला लेखक, आणि येणाऱ्या एलियाचे वचन, हे जुन्या करारातील शेवटचे विधान आहे. अल्फा आणि ओमेगा सदोम व इजिप्तच्या रस्त्यात ठार मारले जातात, परंतु प्रकटीकरण 11:11 मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे ते 2024 मध्ये पुनरुत्थित होतात. ते मेलेले असताना, सदोम आणि इजिप्त आनंदित झाले. यहेज्केल जेव्हा म्हणतो, "अह, प्रभु परमेश्वरा! तू इस्राएलाच्या अवशेषाचा पूर्ण अंत करशील काय?" तेव्हा तो पलात्याच्या मृत्यूला अवशेषाच्या काळात ठेवतो. यशयाच्या मते, अवशेषाच्या काळातील सदोम म्हणजे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हॅटिस्ट चर्च होय.

हे स्वर्गानो, ऐका; आणि हे पृथ्वी, कान दे: कारण परमेश्वर बोलला आहे, मी लेकरांना पोसले आणि वाढविले, पण त्यांनी माझ्याविरुद्ध बंड केले. बैल आपल्या मालकाला ओळखतो, आणि गाढव आपल्या स्वामीच्या गोठ्याला ओळखते; पण इस्राएल ओळखत नाही, माझे लोक विचार करीत नाहीत.

अरे पापी राष्ट्रा, अधर्माने ओझ्याखाली दबलेला लोकसमुदाय, दुष्कर्म करणाऱ्यांचे बीज, भ्रष्ट करणारी संताने: त्यांनी परमेश्वराचा त्याग केला आहे; त्यांनी इस्राएलच्या पवित्र देवाला क्रोधास प्रवृत्त केले आहे; ते मागे फिरून गेले आहेत. तुम्हांला अजून का मारले जावे? तुम्ही अधिकाधिक बंड करीत जाल; संपूर्ण मस्तक रोगी आहे, आणि संपूर्ण हृदय क्षीण झाले आहे. पायाच्या तळव्यापासून मस्तकापर्यंत त्यात काहीही सुदृढता नाही; केवळ जखमा, सूज, आणि पू भरलेले घाव आहेत: ते बंद केलेले नाहीत, ना बांधलेले, ना तेलाने मऊ केलेले. तुमचा देश उजाड झाला आहे, तुमची नगरे अग्नीने जाळली गेली आहेत: तुमची भूमी परके तुमच्या समक्ष गिळंकृत करीत आहेत, आणि ती परक्यांनी उलथून टाकल्याप्रमाणे उजाड झाली आहे. आणि सियोनची कन्या द्राक्षमळ्यातील झोपडीप्रमाणे, काकडीच्या बागेतील मांडवाप्रमाणे, वेढा घातलेल्या नगराप्रमाणे उरली आहे.

जर सैन्यांचा परमेश्वर आमच्यासाठी अति लहानसा अवशेष ठेवून गेला नसता, तर आम्ही सदोमासारखे झालो असतो, आणि आम्ही गमोन्यासारखे ठरलो असतो. हे सदोमच्या अधिपतींनो, परमेश्वराचे वचन ऐका; हे गमोन्याच्या लोकांनो, आमच्या देवाच्या नियमशास्त्राकडे कान द्या. यशया 1:2-10.

शिल्लक लोकांच्या काळात मोशे आणि एलियाह यांना सदोम आणि इजिप्तमध्ये ठार मारले जाते. इजिप्त हे भ्रष्ट राज्यकारभाराचे, आणि सदोम हे भ्रष्ट चर्चकारभाराचे प्रतीक आहे. बनायाहचा पुत्र पलत्या रविवारच्या कायद्याच्या

वेळी मरतो; यशया त्यास बायबलमधील प्रकोपाच्या दिवसाशी संलग्न करतो, जो 1863 असू शकतो किंवा रविवारचा कायदा असू शकतो. बेनायाहचा पुत्र पलट्या हा प्रत्यक्ष देवाचे वचन ऐकणाऱ्यांच्या बनावट प्रतिरूपाचे प्रतिनिधित्व करतो. शिल्लक लोकांच्या काळात, मोशे आणि एलियाह यांच्या द्वारे प्रतिनिधित्व केलेले लोक ठार मारले जातात आणि नंतर पुनरुत्थित होतात. त्या पुनरुत्थानाची सुरुवात जुलै 2023 मध्ये अरण्यातील एका आवाजापासून झाली. 2024 पासून गहू आणि तण यांचे अंतिम विभाजन सुरू आहे.

रविवार कायद्याच्या वेळी सातव्या दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी जाणून घेतील की ते हरवलेले आहेत.

हे शहर तुमचे भांडे होणार नाही, आणि तुम्ही त्याच्या मध्यभागी असलेले मांसही होणार नाही; तर मी इस्राएलच्या सीमेवर तुमचा न्याय करीन; आणि तुम्हाला कळेल की मी परमेश्वर आहे; कारण तुम्ही माझ्या नियमांप्रमाणे चालला नाहीत, माझे न्यायविधी पाळले नाहीत, तर तुमच्या सभोवती असलेल्या परधर्मीय लोकांच्या रीतीरिवाजांप्रमाणे आचरण केले आहे. आणि असे झाले की, मी भविष्यवाणी करित असताना बनायाचा पुत्र पेलत्याह मरण पावला. यहेज्केल 11:11-13.

पेलत्या याचा मृत्यू—ज्याच्या नावाचा अर्थ देवाकडून सोडवलेला असा होतो—संदर्भात याचा अर्थ मृत्यूसाठी सोपवलेला असा होतो, अगदी त्याच बिंदूवर ज्या वेळी दानिएल अकरा, पद एकेचाळीसमध्ये अकराव्या-तासाचे कामगार उत्तर दिशेच्या राजाच्या हातातून सोडवले जातात. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पेलत्या उत्तर दिशेच्या राजाच्या हाती सोपविला जातो. पेलत्या, बनायाचा पुत्र, याचा अर्थ “जे देवाने बांधले आहे” असा होतो. ज्या नेमक्या क्षणी देव पुन्हा एकदा मंदिर उभारतो, जेणेकरून रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ते विजयी चर्च म्हणून उंचावले जावे, त्या वेळी पेलत्याद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले लोक मृत्यूसाठी सोपविले जातात; कारण जुन्या उजाड स्थळांची पुनर्बांधणी करण्याच्या कार्यात सहभागी होण्याऐवजी, ते स्वतःसाठी तोबीयाची कबर बांधत होते. पेलत्या यशयाने वर्णन केलेल्या डोक्यापासून पायापर्यंतच्या अशा देहाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो पूर्णपणे पापाने भरलेला आहे. तो देह म्हणजे प्रगतिशील बंडखोरीच्या चार पिढ्यांच्या समाप्तीला पोहोचलेली लौदीकियाची सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्च होय; हीच ती वाढत जाणारी बंडखोरी आहे, जी यशया “अधिकाधिक बंड करणे” असे म्हणतो. 2024 मध्ये सुरू झालेल्या अंतिम परीक्षेच्या प्रक्रियेत, गहू साडेतीन दिवस मृत असतो, आणि नंतर पुनरुत्थित होतो; त्या वेळी त्यांना कळेल की प्रभूच देव आहे.

म्हणून भविष्यवाणी कर आणि त्यांना सांग, परमेश्वर देव असे म्हणतो: पाहा, हे माझ्या लोकांनो, मी तुमच्या कबरा उघडीन, आणि तुम्हांला तुमच्या कबरांतून वर काढीन, आणि तुम्हांला इस्राएल देशात आणीन. आणि हे माझ्या लोकांनो, जेव्हा मी तुमच्या कबरा उघडीन आणि तुम्हांला तुमच्या कबरांतून वर काढीन, तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर आहे. आणि मी माझा आत्मा तुमच्यामध्ये ठेवीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल; आणि मी तुम्हांला तुमच्या स्वतःच्या देशात वसवीन; तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर हे बोललो आहे, आणि ते पूर्णही केले आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. यहेज्केल 37:12-14.

रविवारीय नियमाच्या वेळी २५ द्वारे प्रतिनिधित्व केलेले बनावट याजकत्व, तेव्हा प्रभूच देव आहे हे जाणतील. गहू २०२४ मध्ये प्रभूच देव आहे हे जाणतात, आणि तणे रविवारीय नियमाच्या वेळी, जेव्हा फार उशीर झालेला असतो, त्या ज्ञानास जागी होतात. हा कालखंड एका कबर व पुनरुत्थानाने सुरू होतो आणि एका कबर व पुनरुत्थान नसण्याने समाप्त होतो. प्रारंभीचे गहू देवाला ओळखतात, जेव्हा तो प्रकटीकरण अध्याय अकरातील पुनरुत्थान पूर्ण करतो, आणि तणे त्याच अध्यायातील रविवारीय नियमाच्या भूकंपाच्या वेळी जाणतात. त्या दोन मार्गचिन्हांच्या दरम्यान उत्तर पावसाची परीक्षा-प्रक्रिया दोन्ही वर्गांना कापणीसाठी परिपक्वतेपर्यंत आणते.

योएलचा संदेश द्राक्षमळ्याचे गीत आहे; परंतु तो प्रथम जो प्रश्न उपस्थित करतो तो असा की, मनुष्यांना पूर्वीच्या दिवसांवरून उत्तरकाळचे दिवस ओळखता येतील काय. योएलमधील “वृद्ध” ते करू शकले नाहीत; कारण जेव्हा मध्यरात्री जागे करण्याची हाक येते, तेव्हा ते तोडून टाकले जातात—प्रभूच्या मुखातून उलटून टाकले जातात, अगदी त्या ठिकाणी जिथे पृथ्वीवरील पशू आपले तोंड बोलण्यासाठी उघडतो, आणि जिथे बिलामाची गाढवी बोलली होती,

तसेच जिथे योहान बाप्तिस्ताचा पिता बोलला होता.

“प्राचीन वृद्ध पुरुषांवरील” न्याय हा या प्रश्नावर आधारलेला आहे की, हे तुमच्या पूर्वजांच्या दिवसांत घडले आहे काय? हा उतारा “हे ऐका” असे सांगून आरंभ होतो. त्यानंतर तो दोन साक्षी पुढे मांडतो—एक म्हणजे मनुष्यांच्या चार पिढ्या आणि दुसरी म्हणजे कीटकांचे चार प्रकार. मग ते मध्यरात्रीच्या घोषणावेळी जागे केले जातात, परंतु तेव्हा त्यांना असे आढळते की देवाच्या निवडलेल्या कराराच्या लोकांप्रमाणे त्यांना वगळून पुढे गेले आहे. त्यांना वगळून पुढे गेले आहे याचे कारण त्यांच्याजवळ द्राक्षारस नव्हता असे नाही; तर कारण त्यांच्याजवळ चुकीचा द्राक्षारस आहे. दहा कुमारींच्या दृष्टांतात, योएलचा नवीन द्राक्षारस म्हणजे तेल होय.

त्यांचे तारण हे त्यांनी उत्तर पावसाच्या संदेशातील “नवीन द्राक्षारस” स्वीकारला आहे की नाही, या अटीवर ठेवलेले आहे. “वृद्ध व प्राचीन पुरुष” यांचे चित्रण यशया याने “एफ्राईमचे मद्यपी” असेही केले आहे, आणि प्रकटीकरण सातमध्ये मुद्रांकित झालेल्यांमध्ये एफ्राईमचे प्रतिनिधित्व केलेले नाही. त्याच्या जागी त्याचा भाऊ मनश्शे आहे. मनश्शेपेक्षा अधिक दुष्ट राजा शोधणे कठीण आहे, तरीही तो एफ्राईमच्या मद्यपींची जागा घेतो.

“जे लोक आपल्या स्वतःच्या आध्यात्मिक अधःपतनाबद्दल शोकाकुल होत नाहीत, तसेच इतरांच्या पापांबद्दल विलाप करित नाहीत, त्यांना देवाची मुद्रा मिळणार नाही. प्रभु आपल्या दूतांना—ज्यांच्या हातात संहाराची शस्त्रे आहेत—अशी आज्ञा देतो: ‘तुम्ही त्याच्या मागोमाग नगरातून जा, आणि घात करा: तुमचा डोळा दया दाखवू नये, आणि तुम्ही करुणा बाळगू नका: वृद्ध आणि तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया—सर्वांना पूर्णपणे ठार करा: परंतु ज्याच्यावर चिन्ह आहे, अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा. मग त्यांनी घरासमोर असलेल्या वृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.’”

“येथे आपण पाहतो की मंडळी—प्रभूचे पवित्रस्थान—ही देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराची पहिली भोगणारी ठरली. ते प्राचीन पुरुष, ज्यांना देवाने महान प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितसंबंधांचे रक्षक म्हणून उभे राहिले होते, त्यांनी आपल्यावर सोपविलेला विश्वासघात केला होता. त्यांनी अशी भूमिका घेतली होती की, पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे ठळक प्रकटीकरण आपण अपेक्षित करू नये. काळ बदलला आहे. हे शब्द त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: प्रभू ना चांगले करील, ना वाईट करील. आपल्या लोकांवर न्याय आणण्यासाठी तो फार दयाळू आहे. अशा प्रकारे ‘शांती आणि सुरक्षितता’ हीच त्या पुरुषांची हाक आहे, जे पुन्हा कधीही आपल्या आवाजाला तुतारीसारखा उंच करणार नाहीत, जेणेकरून देवाच्या लोकांना त्यांच्या अपराधांची आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांच्या पापांची जाणीव करून देता येईल. हे मुक कुत्रे, जे भुंकले नाहीत, तेच अपमानित देवाच्या न्याय्य सूडाचा अनुभव घेणारे ठरतात. पुरुष, कुमारिका आणि लहान मुले—सर्व एकत्र नाश पावतात.”

“ज्या घृणास्पद गोष्टींसाठी विश्वासू लोक उसासे टाकीत व आक्रोश करित होते, त्या सर्व मर्यादित डोळ्यांना जितक्या दिसू शकत होत्या तितक्याच होत्या; परंतु त्याहून कितीतरी भयंकर अशी पापे, जी शुद्ध व पवित्र देवाच्या मत्सरास प्रवृत्त करित होती, ती अप्रकटच होती. अंतःकरणांचा महान शोधक अधर्म करणाऱ्यांनी गुप्तपणे केलेले प्रत्येक पाप जाणतो. हे लोक आपल्या फसवणुकीत सुरक्षित असल्याचे मानू लागतात आणि, त्याच्या दीर्घसहनशीलतेमुळे, ‘परमेश्वर पाहत नाही,’ असे म्हणतात, आणि मग तो पृथ्वीचा त्याग करून गेला आहे अशा रीतीने वागतात. परंतु तो त्यांच्या ढोंगीपणाचा भेद उघड करील आणि त्यांनी इतक्या काळजीपूर्वक लपवून ठेवलेली ती पापे इतरांसमोर प्रकट करील.”

“पद, मानमरातब किंवा सांसारिक शहाणपण यांपैकी कोणतेही श्रेष्ठत्व, पवित्र पदावरील कोणतीही स्थिती, मनुष्यांना त्यांच्या स्वतःच्या कपटी अंतःकरणांवर सोडले असता तत्त्वांचा बळी देण्यापासून राखून ठेवणार नाही. जे योग्य व नीतिमान समजले गेले आहेत, तेच धर्मत्यागात पुढारी ठरतात आणि उदासीनतेत तसेच देवाच्या कृपादानांचा दुरुपयोग करण्यात आदर्श ठरतात. त्यांच्या दुष्ट आचरणास तो यापुढे मुळीच सहन करणार नाही, आणि आपल्या क्रोधात तो त्यांच्याशी दयामाया न ठेवता वागतो.”

“ज्यांना महान प्रकाशाचा आशीर्वाद लाभला आहे आणि ज्यांनी इतरांची सेवा करताना वचनाच्या सामर्थ्याचा अनुभव घेतला आहे, अशांपासून प्रभू आपली उपस्थिती अनिच्छेने दूर करतो. ते एके काळी त्याचे विश्वासू सेवक होते, त्याच्या उपस्थितीने आणि मार्गदर्शनाने अनुगृहीत; परंतु ते त्याच्यापासून दूर गेले आणि इतरांना भ्रमात नेले, आणि म्हणूनच ते दैवी अप्रसन्नतेखाली आणले गेले आहेत.” Testimonies, volume 5, 211, 212.

जेव्हा योएल “वृद्ध पुरुष” अशी ओळख करून देतो, तेव्हा तो लाओदीकेयाच्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या नेतृत्वाशी बोलत असतो; परंतु योएल अशिक्षितांशीही बोलत असतो, जसे यशया विद्वानांच्या विरोधात उभे केलेल्यांना संबोधतो. योएल यहेज्केल अध्याय आठमध्ये सूर्यापुढे नतमस्तक होणाऱ्या प्राचीन पुरुषांशी बोलत आहे, आणि अध्याय नऊमध्ये ज्यांच्यावर प्रथम न्याय केला जातो त्यांच्याशीही. तसेच, जेव्हा तो म्हणतो, “हे वृद्ध पुरुषांनो, हे एका, आणि देशातील सर्व रहिवाशांनो, कान द्या,” तेव्हा तो लाओदीकेयाच्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीतील सामान्य विश्वासीवर्गालाही संबोधित करीत आहे.

आठव्या अध्यायातील ते पंचवीस पुरुष रविवारीच्या कायद्याच्या ठिकाणी स्थित आहेत, जिथे ते मंदिराकडे पाठ करून सूर्याला दंडवत घालत आहेत. ते कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्यासह उभे राहिलेल्या २५० जणांच्या बंडखोरीचा “दशांश” आहेत. हे पंचवीस पुरुष त्या बंडखोरीचे प्रतीक आहेत जी, प्रेरित साक्ष्यानुसार, १८८८ मध्ये पुन्हा घडली, आणि जिने ९/११ येथे लाओदिकीय सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या नेतृत्वाच्या बंडखोरीचे, रविवारीच्या कायद्यापर्यंत चालून जाणारे, पूर्वरूप धारण केले. ते त्याच कालावधीत बंडखोरीच्या “दशांशाचे” प्रतिनिधित्व करतात, ज्याच कालावधीत यशया सहाव्या अध्यायात ज्ञानी लोकांना अंतःसत्त्व असलेला “दशांश” म्हणून ओळखतो.

योएल हा अॅडव्हेंटिझमसाठीचा जाहीर उच्चार आहे की त्यांची परीक्षाकालाची मुदत बंद झाली आहे; कारण त्यांनी पापाने आपल्या परीक्षाकालाच्या वेळेचा प्याला भरून काढला आहे, आणि त्या परिपूर्णतेचे चित्रण त्यांच्या डोक्यापासून पायाच्या बोटोंपर्यंतच्या आजारपणाने केलेले आहे, ज्यायोगे हे ओळखले जाते की उत्तरवर्षावाचा संदेश त्यांच्या मुखातून कापून टाकण्यात आला आहे. यशया हाच वास्तव अध्याय एकोणतीसमध्ये वर्णन करतो.

थांबा आणि चकित व्हा; आक्रोश करा आणि ओरडा: ते मद्यधुंद आहेत, पण द्राक्षारसाने नव्हे; ते डगमगतात, पण मादक पेयामुळे नव्हे. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटून टाकले आहेत; संदेषे आणि तुमचे अधिपती, द्रष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्व दर्शन तुम्हांस एका मुद्रांकित पुस्तकाच्या शब्दांसारखे झाले आहे; जे लोक एखाद्या विद्वानाकडे देतात, असे म्हणत, कृपया हे वाचा; आणि तो म्हणतो, मी वाचू शकत नाही; कारण ते मुद्रांकित आहे. आणि ते पुस्तक अशिक्षित मनुष्याला देतात, असे म्हणत, कृपया हे वाचा; आणि तो म्हणतो, मी अशिक्षित आहे.

म्हणून प्रभू म्हणाला, “कारण हे लोक आपल्या मुखाने माझ्याजवळ येतात, आणि आपल्या ओठांनी माझा सन्मान करतात; परंतु त्यांनी आपले हृदय माझ्यापासून दूर केले आहे, आणि माझ्याविषयी त्यांचा भय हा मनुष्यांच्या आज्ञेने शिकविलेला आहे; म्हणून पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करीन, हो, अद्भुत कार्य आणि आश्चर्य; कारण त्यांच्या ज्ञानी लोकांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सुज्ञ लोकांची समज लपून जाईल. जे परमेश्वरापासून आपला सल्ला लपविण्यासाठी खोल युक्ती करतात त्यांना धिक्कार असो; त्यांची कृत्ये अंधारात असतात, आणि ते म्हणतात, ‘आम्हाला कोण पाहतो? आणि आम्हाला कोण जाणतो?’ नक्कीच, तुमची गोष्टी उलटापालट करण्याची वृत्ती कुंभाराच्या मातीप्रमाणे गणली जाईल; कारण ज्या कृतीची निर्मिती झाली ती तिच्या निर्मात्याविषयी म्हणेल काय, ‘त्याने मला बनविले नाही?’ किंवा जी वस्तू घडविली गेली ती तिला घडविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, ‘त्याला काही समज नव्हती?’” यशया २९:९-१६.

शहाण्या लोकांची “समज” ही देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनाचे उलगडणे यावर आधारलेली आहे. अॅडव्हेंटिझमच्या भ्रष्ट संस्थांमध्ये प्रशिक्षण घेतलेले लोक भविष्यवाणीचे पुस्तक वाचू शकत नाहीत, आणि ते देवावरच समज नसल्याचा आरोप करतात. भविष्यवाणीचे उलगडणे झाल्यावर ते ती समजू शकत नाहीत; म्हणून ते देवाचाच समज नसल्याचा आरोप करतात, आणि असे करून ते सर्व काही उलटेपालटे करतात. अॅडव्हेंटिझममधील विद्वान आणि अविद्वान,

दोघेही, कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदर उलगडल्या जाणाऱ्या भविष्यवाणीला समजू शकत नाहीत; आणि योएलचे पुस्तक “वृद्ध लोकांना” ऐकण्याची आज्ञा देते, परंतु ते असे एक वर्ग आहेत की ऐकत असूनही ते ऐकत नाहीत, आणि पाहत असूनही ते पाहत नाहीत.

ख्रिस्ताला पहिला आणि शेवटचा म्हणून ओळखण्यास त्यांच्या असमर्थतेतच त्यांच्या बंडखोरीचे मर्मप्रतिनिधित्व आढळते. ज्या अध्यायात हा प्रश्न विचारला आहे, “हे तुमच्या दिवसांत झाले आहे काय, किंवा तुमच्या पित्यांच्या दिवसांतही?” त्याचा हाच संदर्भ आहे.

तुमच्या पित्यांच्या इतिहासात असा काही काळ होता काय, की मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाने एक लोकसमूह जागा झाला, आणि फक्त एवढेच आढळले की ते मूर्ख कुमारिका आहेत? “वृद्धांना” “जागे व्हा” अशी आज्ञा दिली आहे, जशी 1844 मध्ये एक्सेटर छावणी-सभेत मिलराइटांना दिली गेली होती. दहा कुमारांची दृष्टांतकथा ही अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाची दृष्टांतकथा आहे, जी मिलराइट इतिहासात अक्षरशः पूर्ण झाली होती, आणि शेवटच्या दिवसांत पुन्हा अक्षरशः पूर्ण होईल. त्यांच्या चर्चचा पायाभूत इतिहास शेवटच्या दिवसांत पुनरावृत्त होतो हे ओळखण्यात लाओदिकीय सातव्या-दिवशीचे अॅडव्हेंटिझम याची असमर्थता, त्या भविष्यसूचक तत्त्वावर भर देते, जे भविष्यसूचक संदेश उघडणारी किल्ली आहे. ते केवळ बायबलमधील नियमच नाही, तर परिविक्षेचा काल संपण्याच्या अगोदर उघडण्यात येणाऱ्या येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या स्वभावाचे हृदयही आहे.

योएल विचारतो, “हे तुमच्या दिवसांत घडले आहे काय, किंवा तुमच्या पित्यांच्या दिवसांतही?” किंवा असेही विचारले जाऊ शकते, “तुमच्या पित्यांच्या दिवसांत, अशी कोणती कसोटीची प्रक्रिया होती काय, जिने नव्या करारातील लोकांना जुन्या करारातील लोकांपासून वेगळे केले?” होती; आणि ती विभागणी दृष्टान्तातील तेलाने दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या संदेशाद्वारे साध्य करण्यात आली. “हे तुमच्या दिवसांत किंवा तुमच्या पित्यांच्या दिवसांत घडले आहे काय” हे वचन तत्क्षणी ओळख करून देते की त्यांच्या पित्यांच्या दिवसांत जे घडले, ते वाढत्या विध्वंसाच्या चार पिढ्यांनंतरचे जागरण होते; जसे चार पिढ्यांपर्यंत संदेश पाठविण्याच्या आज्ञेद्वारे आणि वाढत्या विध्वंसाचे प्रतीक असलेल्या त्या चार कीटकांद्वारे दर्शविले आहे. मध्यरात्रीच्या हाकेत योएल हा पाठी फिरलेल्या व धर्मत्यागी झालेल्या मंडळीविरुद्ध न्यायाचा उच्चार आहे. पवित्र इतिहासात कोणतीही मंडळी सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीपेक्षा अधिक महान प्रकाशाच्या विरोधात उभी राहिलेली नाही. सत्याविरुद्ध अशा प्रकारच्या बंडखोरीचे प्रतीक “कफर्नहूम” या नावाने दर्शविलेले आहे.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“कफर्नहूम येथे येशू आपल्या ये-जा करणाऱ्या प्रवासांच्या मधल्या काळात राहत असे, आणि ते ‘त्याचे स्वतःचे नगर’ म्हणून ओळखले जाऊ लागले. ते गालील समुद्राच्या किनाऱ्यावर होते, आणि गेन्नेसरेतच्या सुंदर मैदानाच्या सीमेच्या जवळ, किंबहुना प्रत्यक्ष त्याच्यावरच होते.” *The Desire of Ages*, 252.

“देवाची संताने असल्याचा दावा करणाऱ्यांमध्ये किती थोडा संयम प्रकट झाला आहे, किती कडू शब्द उच्चारले गेले आहेत, आणि आपल्या विश्वासाचे नसलेल्यांविरुद्ध किती निषेधाचे उद्गार काढले गेले आहेत. अनेकांनी इतर मंडळ्यांतील लोकांकडे मोठे पापी म्हणून पाहिले आहे, परंतु प्रभु त्यांच्याकडे अशा रीतीने पाहत नाही. जे इतर मंडळ्यांच्या सदस्यांकडे अशा प्रकारे पाहतात, त्यांनी देवाच्या सामर्थ्यशाली हाताखाली स्वतःला नम्र करण्याची गरज आहे. ज्यांचा ते दोषारोप करतात, त्यांना कदाचित फार थोडा प्रकाश, थोड्याच संधी आणि विशेषाधिकार लाभले असतील. आपल्या मंडळ्यांतील अनेक सदस्यांना जितका प्रकाश लाभला आहे, तितका त्यांना लाभला असता, तर ते कदाचित फार अधिक वेगाने प्रगती केले असते, आणि जगासमोर आपल्या विश्वासाचे अधिक उत्तम प्रतिनिधित्व केले असते. जे आपल्या प्रकाशाचा अभिमान बाळगतात, आणि तरीही त्यानुसार चालण्यात कमी पडतात, त्यांच्याविषयी ख्रिस्त म्हणतो, ‘But I say unto you, It shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment, than for you. And thou, Capernaum [Seventh-day Adventists, who have had great light], which art exalted unto

heaven [in point of privilege], shalt be brought down to hell: for if the mighty works, which have been done in thee, had been done in Sodom, it would have remained until this day. But I say unto you, That it shall be more tolerable for the land of Sodom in the day of judgment, than for thee.' त्यावेळी येशू उत्तर देऊन म्हणाला, 'I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent [in their own estimation], and hast revealed them unto babes.'"

“आता, कारण तुम्ही ही सर्व कृत्ये केली आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, आणि मी तुम्हांशी बोललो—लवकर उठून बोललो—तरी तुम्ही ऐकले नाही; आणि मी तुम्हांस हाक मारली, तरी तुम्ही उत्तर दिले नाही; म्हणून या घराबाबत, जे माझ्या नावाने ओळखले जाते, ज्यावर तुम्ही भरोसा ठेवता, आणि त्या स्थळाबाबत, जे मी तुम्हांस व तुमच्या पूर्वजांना दिले, मी शीलोप्रमाणेच करीन. आणि जसा मी तुमच्या सर्व बंधूंना, म्हणजे एफ्राईमाच्या सर्व वंशाला, माझ्या दृष्टीसमोरून दूर टाकले, तसाच मी तुम्हांसही माझ्या दृष्टीआड टाकीन.”

“प्रभूने आमच्यामध्ये अतिशय महत्त्वाच्या संस्था स्थापन केल्या आहेत, आणि त्यांचे व्यवस्थापन जगातील संस्थांचे जसे केले जाते तसे नव्हे, तर देवाच्या व्यवस्थेनुसार केले गेले पाहिजे. त्यांचे संचालन त्याच्या गौरवाकडेच एकचित्त दृष्टी ठेवून केले गेले पाहिजे, जेणेकरून हरप्रकारे नाश पावत असलेले जीव तारण पावतील. देवाच्या लोकांकडे आत्म्याच्या साक्षी आल्या आहेत, तरीही अनेकांनी ताडना, इशारे व सल्ले यांकडे लक्ष दिले नाही.”

“हे मूर्ख व विवेकशून्य लोकांनो, हे ऐका; ज्यांना डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ज्यांना कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत: परमेश्वर म्हणतो, तुम्ही माझे भय बाळगत नाही काय? माझ्या सन्निधीसमोर तुम्ही थरथरणार नाही काय? ज्याने समुद्रासाठी वाळूची मर्यादा सनातन नियमाने ठरविली आहे, जेणेकरून तो ती ओलांडू शकणार नाही; आणि त्याच्या लाटा उसळल्या, तरी त्या प्रबळ होऊ शकत नाहीत; त्या गर्जल्या, तरी त्या तिच्यावरून जाऊ शकत नाहीत? पण या लोकांचे हृदय फितुरीचे व बंडखोर आहे; ते फिरून गेले आहेत व निघून गेले आहेत. ते आपल्या मनात असेही म्हणत नाहीत, चला, आपण आता परमेश्वर आपला देव याचे भय बाळगू या, जो आपल्या ऋतूत पहिला व उत्तरार्धातील पाऊस देतो: तो आमच्यासाठी कापणीच्या नेमून दिलेल्या आठवड्यांचे रक्षण करतो. तुमच्या अधर्मांनी या गोष्टी दूर केल्या आहेत, आणि तुमच्या पापांनी चांगल्या गोष्टी तुम्हापासून रोखून धरल्या आहेत.... ते न्याय करत नाहीत, पितृहीनांच्या खटल्याचा न्यायही करत नाहीत, तरी ते भरभराटीला येतात; आणि गरिबांचा हक्क ते न्यायाने ठरवत नाहीत. परमेश्वर म्हणतो, या गोष्टींसाठी मी शिक्षा करणार नाही काय? अशा राष्ट्रावर माझा जीव सूड उगवणार नाही काय?”

“परमेश्वराला असे म्हणण्यास भाग पाडले जाईल काय, ‘तू या लोकांसाठी प्रार्थना करू नकोस; त्यांच्या वतीने आर्त हाक किंवा विनंती उचलू नकोस; आणि माझ्यापुढे मध्यस्थीही करू नकोस; कारण मी तुझे ऐकणार नाही?’ ‘म्हणून सरी रोखून धरल्या गेल्या आहेत, आणि उत्तरार्धातील पाऊस पडलेलाच नाही.... आतापासून तू माझ्याकडे अशी हाक मारणार नाहीस काय, माझ्या पिता, तू माझ्या तारुण्याचा मार्गदर्शक आहेस?’” Review and Herald, August 1, 1893.